

розробкою нових, що також будуть користуватися успіхом серед потенційних споживачів продукції кожної з них .

Сьогодні не має потреби говорити про те, що реклама являє собою сферу, що знаходиться в постійному динамічному розвитку. Причому активна трансформація реклами реалізується при її розгляді практично у всіх аспектах, при використанні як і галузевого, комунікаційного, функціонального і матеріального підходів. Для виявлення реального стану ринку рекламних послуг в Україні, сьогодні переважна більшість провідних компаній, що працюють в країні виділяє кошти на проведення досліджень. При цьому більша частина експертів (57%) прогнозує на наступний рік посилення потреби у маркетингових дослідженнях; 40% очікують збереження її на поточному рівні [4]. Серед проблем, що пов'язані із успішним функціонуванням ринку рекламних послуг в Україні є недооцінення ролі й потреби у маркетингових дослідженнях, у тому числі і керівництво компаній, таке свідчення було виявлено після 31% опитаних [3]. Подолання його ставить перед галуззю завдання пошуку рішень, спрямованих на подання переконливіших прикладів, успішного застосування результатів досліджень у бізнес-практиці різноманітних компаній. Серед названих бар'єрів незадоволеність провайдером (19%) брак коштів (15%). При цьому високу вартість послуг дослідницьких компаній зазначили як бар'єр лише 5%. Основні очікування експертів від розвитку дослідницької галузі в Україні полягають у підвищенні їхньої ролі у роботі компаній. Так більше як половина оптимальних очікує зростання значущості досліджень і в стратегічному плануванні і у розробленні стратегії роботи зі споживачем. Друга тенденція, зазначила 43% опитаних, - глибше розуміння дослідниками бізнесу клієнтів і посилення партнерства між дослідницькими компаніями та їхніми клієнтами. У тривалішій часовій перспективі, на думку експертів підсилиться спеціалізація серед дослідників і консультантів, а також значно зросте роль Інтернету в проведенні досліджень. Сьогодні серед здійснених компаніями проектів найактуальнішими є дослідження, пов'язані із вивченням ринку та цільової аудиторії [13]. Сьогодні актуально говорити о різноманітній інтенсивності трансформаційних тенденціях в залежності від того засобу, який ми обираємо для розгляду [4]. Координальні зміни переважно є характерними для рекламного бізнесу, хоча варто зауважувати і про важливі трансформації у сфері рекламних комунікацій, реклами як засобу просування товару на ринок і самій структурі реклами, як такої.

Література

1. Джефкінс Ф. Реклама:Практ. Посібник.: Пер. з 4-го англ. вид./ Доповнення і редакція Д. Ядіна.-К.: Т-во „Знання”, КОО, 2001, 456 с.
2. Стіглер Джордж Дж. “Економічна теорія інформації.” // “Теорія фірми”.
3. Маркетологи тестируют новые Медия //content-review.com-2008.
4. Silverman G. Fears drive boom in market research//FT.com.-2006/2007.
5. Котлер Ф. Основы маркетинга: Переклад з англ.-М.:”Росгінтер”,1996, 704 с.
6. Лук'янець Т.І. Рекламний менеджмент: Навч. Посібник .-К.:КНЕУ, 1998, 281 с.
7. Пазуха М.Д., Ігнатович М.В..Реклама у підприємницькій діяльності:Навч. Посібник.-К: центр навчальної ери , 2006, 183 с.
8. Гормогенова Л.Ю. “Ефективна реклама. Практика та рекомендації.” М., 1994, 375 с.
9. Панкратов Ф.Г., Баженов Ю.К., Серегина Т.К., Шахурин В.Г. Рекламна діяльність: Підручник для студентів вищих навчальних закладів – 4- те видання , перероб. і доп.-М.: Книгарський торговельно-видавничий центр „Маркетинг”, 2002, 307 с.
10. Мескон М., М.Альберт, Франклін Хедоурі ”MANAGEMENT,, Академія світового господарства при правлінні РФ.Москва. Видавництво „Дело”1998, 704 с.
11. Обритко Б.А. Реклама і рекламна діяльність: Курс лекцій.-К.: МАУП,
12. Уперов В.В. “Реклама – її сутність, значення, історичний розвиток і психологічні основи” // “Гермес. Торгівля і реклама”.,СПб.,2005, 258 с.
13. Дорога к кошельку покупателей лежит через его мобильный телефон//PDA.moblink.org.ua-2007.
14. Арманд Дейлян “Реклама”, М.,1993, 403 с.
15. За ред. Гальпаріна В. М.,1995, 421с.
16. Ніколенко Ю.В. „Основы економічної теорії”, К., 1996, 237 с.2002,іл.Бібліогр, 240 с.

ОБГРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ЗАХОДІВ ЩОДО ПОЛІПШЕННЯ ЯКОСТІ ЗЕМЕЛЬ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Пекарська І.П.
Науковий керівник: Колесов О.С., доц., к. е. н.

В даній статті розглядається вплив рівня якості земель сільськогосподарського призначення на розвиток країни, обґрунтовується потреба в проведенні організаційних, економічних та екологічних заходів щодо поліпшення земель.

Перехід до господарювання на засадах ринкової економіки, запровадження приватної власності на

землю зумовили підвищений інтерес як до самої землі, так і підходів щодо її раціонального використання. Проблема ефективного використання земель сільськогосподарського призначення в Україні дедалі більше ускладнюється. Сьогодні це має різні аспекти, головними з яких є економічний, організаційний та екологічний. Рівень використання земель в Україні нині настільки критичний, що подальша деградація потенціалу земельних ресурсів у сільському господарстві може мати катастрофічні наслідки, котрі відповідним чином, безперечно, позначаються на загальному рівні продовольчої безпеки країни, здоров'ї нації тощо [1].

Метою дослідження є оцінка значення поліпшення земель для аграрних підприємств, України вцілому, а також дослідження заходів по охороні земель з метою підтримання її родючості на належному рівні.

Актуальною й наданий час залишається проблема щодо раціонального використання земельних ресурсів, оскільки охоплює широке коло питань, пов'язаних з погіршенням стану навколишнього природного середовища. Адже сучасні земельні проблеми в Україні віддзеркалюють всю складність процесу формування ринкової економіки.

Стан ґрунтового покриву сільськогосподарських ландшафтів є головним джерелом, що забезпечує сталий розвиток держави. Охорона відтворення родючості ґрунтів, захист їх від деградації - фундаментальна пріоритетна проблема, розв'язання якої є невідмінною умовою сталого і високопродуктивного розвитку не тільки агроприводництва, а й існування людини, збереження навколишнього середовища.

Тому розробка і впровадження заходів із підвищення родючості ґрунтів на землях сільгосппризначення, їх охорона й відтворення потребують всебічної достовірної інформації про їх агрохімічний стан.

Виклад основного матеріалу Збереження родючості ґрунтів є важливим фактором підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва й забезпечення продовольчої безпеки країни. Ще у 1840 році німецький вчений Юстус Лібіх стверджував: "Виникненням і загибеллю народів управляє один і той же закон природи. Відняття у країні умов, що визначають їх родючість, викликає їх загибель, підтримання ж цих умов забезпечує цим країнам тривале існування, багатство і могутність". Цій проблемі присвячені роботи вітчизняних вчених: Д.І. Бабміндри, М.В. Лісового, П.О. Мосіюка, А.М. Третяка та багатьох інших. Проте багато аспектів даної проблеми залишаються актуальними, у тому числі й соціально-економічні наслідки зниження родючості ґрунтів.

В Україні останніми роками спостерігається катастрофічне зниження родючості ґрунтів. Так, щорічні втрати гумусу становлять близько 600 кг на 1 га. Недобір сільськогосподарської продукції через зниження вмісту гумусу становить близько 3 млн. т умовного зерна на рік. Загострилася проблема і з балансом поживних речовин. Щорічний винос їх із 1 га ґрунту перевищує надходження на 110-120 кг. Намічена тенденція зниження вмісту поживних речовин має негативні наслідки для сільськогосподарського виробництва, оскільки ці речовини становлять основу живлення сільськогосподарських культур і забезпечують одержання високих і сталих врожаїв. Втрата поживних речовин веде до зниження рівня родючості, а отже й урожайності. Так, урожайність озимої пшениці за останні 15 років скоротилася у 3 рази, жита і цукрових буряків у 1,5 рази. Слід зазначити, що виснаження ґрунтів відбувається і через винос поживних речовин з ґрунту бур'янами. Тільки у 2008 році бур'янами було вивезено з ґрунту 114,1 тис. т азоту, 42 тис. т фосфору і 135 тис. т калію. Крім того, бур'яни забирають 20% поживних речовин з внесених мінеральних добрив. У 2008 році через непроведення заходів з боротьби із бур'янами було втрачено сільськогосподарської продукції на 4,5 млрд. грн.

Тому одним із пріоритетів Уряду в галузі АПК є забезпечення охорони і раціонального використання ґрунтів на землях сільгосппризначення, адже ґрунти України за сучасних умов господарювання втрачають свою родючість.

Тому дуже важливо визначити структуру і склад сільськогосподарських угідь підприємства для їх раціонального використання. Вона наведена в таблиці 1.

Таблиця 1

Склад і структура сільськогосподарських угідь СТОВ «Буша» с. Буша
Ямпільського району Вінницької області

Види угідь	Роки						Відношення,± 2008 до 2006	
	2006		2007		2008			
	га	%	га	%	га	%	га	%
С.-г. угіддя всього з них:	2391	100	2339	100	2223	100	-168	100
рілля	2385	99,75	2331	99,6	2223	100	-162	96,4
пасовища	6	0,25	8	0,35	-	-	-6	3,6
Інші с.г. угіддя	-	-	-	-	-	-	-	-

З таблиці 1 видно, що у господарстві у 2008р зменшилась площа с.-г. угідь на 168 га, також зменшилась рілля на 162 га і на 6 пасовища. За останніх три роки з таблиці видно, що склад сільськогосподарських угідь певною мірою змінювався, оскільки із їх складу вийшли пасовища.

Майже 100% сільськогосподарських угідь нашого підприємства становить рілля. Це свідчить про

високий рівень розорюваності, тому що взагалі у Вінницькій області цей показник становить 87% (рис. 1).

Отже, господарству СТОВ «Буша» потрібно трансформувати свій земельний фонд. Головним завданням перед ним постає – забезпечити переведення менш продуктивних угідь у більш продуктивні, наприклад, заліснення ярів і балок, залуження деградованих земель тощо.

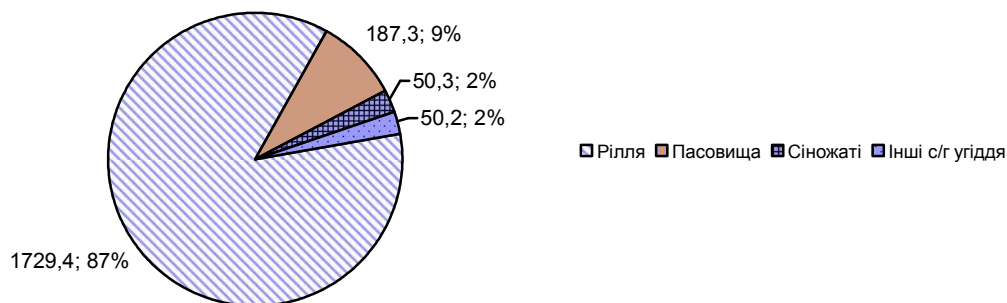

Рис.1. Структура с.-г. угідь у Вінницькій області, 2008р., тис. га

Тому проблема охорони і раціонального використання сільськогосподарських земель позначається як комплекс питань організаційно-економічного й екологічного характеру (рис. 2). Отже, система організаційно-економічних й екологічних заходів щодо охорони сільськогосподарських земель — це сукупність організаційних, економічних та екологічних елементів впливу на суб'єкти господарювання з метою дотримання останніми вимог раціонального використання й охорони землі як найважливішого елемента економічної системи, її матеріально-речового носія й універсального засобу виробництва та унікального природного ресурсу.

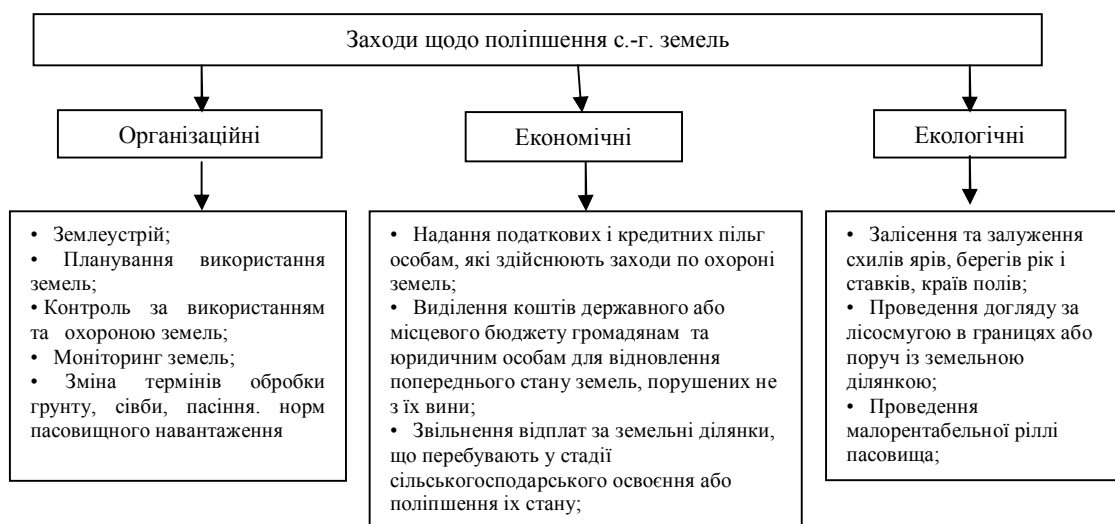

Рис.2. Система організаційних, економічних та екологічних заходів щодо поліпшення с.-г. Земель [2].

Потребує належної уваги проблема вилучення земель для несільськогосподарського призначення. Адже наявні нормативи відведення земельних ділянок для потреб промисловості, транспорту, енергетики в 2,5-2,7 рази перевищують нормативи, прийняті в країнах Західної Європи.

Ефективність використання землі передбачає на сьогоднішній день вдосконалення земельних відносин, що передбачає:

- 1) удосконалення системи державного управління земельними ресурсами;
- 2) створення передумов для реалізації права власності на землю;
- 3) врегулювання орендних відносин;
- 4) створення передумов для раціонального використання продуктивних угідь й охорони земель;
- 5) необхідність формування уніфікованого із законодавством ЄС національного правового поля;
- 6) врегулювання участі іноземних юридичних і фізичних осіб у земельних відносинах в умовах лібералізації земельного ринку.

Висновки. Для підвищення якості земельних ресурсів в аграрному виробництві потрібно:

- 1) щоб основну продуктивну функцію виконували найбільш родючі та придатні для цього землі, а землі середньої та гіршої якості залучалися до інтенсивного використання лише за необхідності, що

визначатиметься ринковою кон'юнктурою;

2) впровадження прогресивних систем землеробства, науково обґрунтованих сівозмін і передової технології виробництва;

3) послідовна інтенсифікація виробництва шляхом раціональної хімізації і докорінного поліпшення землі тощо[3].

Література

1. Даниленко А.С. Актуальні проблеми та перспективи розвитку земельних відносин//Агро світ.-2006.-№4.-с.18-23
2. Кулініч В.В. Земельні ресурси України: необхідність еколого-економічної оптимізації використання//Землеустрій і кадастр.-2007.-№1.-с.20-23
3. Мартин А.Г. Особливості зміни категорії за основним цільовим призначенням земель с/г призначення//Землеустрій і кадастр.-2005.-№4.-с.13-22

РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ПЕРЕХІДНОЇ ЕКОНОМІКИ

Смолій В.В.

Науковий керівник: Колесник Т.В., асистент

У статті розглянуто особливості процесів реструктуризації підприємств в Україні. Проаналізовано основні чинники, які впливають на процеси реструктуризації в умовах економіки перехідного періоду. Наведено перелік заходів щодо підтримки державою процесів реструктуризації в реальному секторі економіки

Вступ. Ключовою проблемою української економіки на сучасному етапі є не стільки збереження макроекономічної стабільності, скільки забезпечення стійкості і стабільності економічних процесів на мікрорівні і, насамперед, прискорення адаптації промислових підприємств до нової кон'юнктури, а також макроекономічних та інституційних параметрів їх функціонування. Окремі підприємства намагаються розв'язати цю проблему шляхом застосування власних локальних стратегій реструктуризації, які не забезпечують комплексний підхід, достатню глибину змін, що відбуваються на підприємстві. У зв'язку з цим необхідно розробити типові методичні рекомендації, які давали б уявлення менеджменту підприємств про те, як організувати реструктуризацію підприємства, в якій послідовності її слід здійснювати, як провести діагностику підприємства і розробити проект (бізнес-план) реструктуризації, нарешті, як оцінити результати реструктуризації.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питанням реструктуризації підприємств в умовах зміни форм власності приділяють увагу такі економісти: О.І. Амоша, І.П. Булєєв, В.О. Пославський, Л.І. Тараш, Л.А. Толстоухова, В.В. Чепоров та інші. У дослідженнях значна увага приділяється фінансовій та операційній реструктуризації, яка дозволяє стимулювати зростання ефективності виробництва і мінімізувати видатки. Разом з тим, не зважаючи на велику увагу, приділену цій тематиці, багато аспектів питання оптимізації процесу реструктуризації підприємств все ще залишаються остаточно не з'ясованими. На сьогодні важливого значення набуває достатньо чітке й адекватне визначення суті процесів реструктуризації на рівні підприємств, їх методичне забезпечення, а також ухвалення державою заходів з підтримки і полегшення реальної реструктуризації підприємств як до приватизації, так і після її проведення.

Мета дослідження. Виявлення чинників, які в найближчій перспективі можуть мати найбільш істотний вплив на ключові напрямки реструктуризації підприємств. Вироблення рекомендацій, які дозволять оптимізувати процес реструктуризації в умовах економіки перехідного періоду.

Виклад основного матеріалу. У ході розробки і реалізації заходів реструктуризації перевагу варто віддавати заходам, що мають інноваційний характер.

Повномасштабна реструктуризація промислових підприємств вимагає застосування прогресивних технологій і розвитку інноваційного підприємництва. Відновлення основного капіталу, розвиток кадрового потенціалу є наслідком широкого кола Інновацій у процесі реструктуризації, їхнє використання є необхідною умовою безупинного підвищення ефективності і розвитку підприємства. Тому без здійснення технологічних, технічних і насамперед адміністративних інновацій реструктуризація позитивних результатів не принесе.

Використання системи моніторингу, тобто проведення комплексного спостереження і дослідження змін зовнішнього і внутрішнього середовища підприємства.

Процеси реструктуризації протікають на підприємствах безперервно, тому регулювання OEM реструктуризації підприємства можливе на основі безперервного моніторингу внутрішнього і зовнішнього середовища підприємства. На ряду з відстеженням результатів власної діяльності основна мета моніторингу — постійне відстеження, контроль і регулювання економічних, політичних, соціальних, технологічних факторів, що обумовлюють необхідність і характер процесів реструктуризації Підприємство — це насамперед система соціальна. У центрі управління підприємством люди, що є основою будь-якої організації. Здібності людей